

S Z A R V A S

T Á R S Á D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P

<p>Szerkesztőség Kényes utca 175. Kiad hivatal Nagytemető utca 519 szám. Nagy M. könyvnyomda</p>	<p>Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár: Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 k. — Egyes szám ára 5kr</p>	<p>Hirdetéseket árszabályszerint vételnek fel. Egyez számok kaphatók. Lövenfeld Som al a Dánia. k r s. s. e. dósében.</p>
--	--	---

O t t h o n.

Kicsinyke szó s még is mennyi mindent foglalhat magában.

Mily bűbájosan, mily varázsszerűen hangzik, mily tengerét a boldogtalanságnak fejezheti ki e szó: »otthon»; s viszont mily setét képét a boldogságnak, a földi szenvedések összességét tárja elénk sok — »otthon.»

S mi lehet az, a mi a szerény otthona felé közeledőnek szívet gyorsabb dobogásba hozza? Mi az, a mi a munkától fáradt tagoknak hazatérőben új erőt kölcsönöz? S mi gyújtja azt a csillogó sugarat szemében midőn küszöbét állépi? S mi az, a mi sok dúsgazdagnak hazatérőben mindig sulyosabban nyomással nehezedik lelkére? Mi az, a mi a máshol vidáman kaczagó ajkról otthon még a mosolyt is száműzi, s a még kevéssel előbb vidám homlokra minden lépésnél selétebb redőket von?

Pedig azt a vidáman haladó csak egyszerű lakás, tán csak egy nagyon is igénytelen szobácska várja, míg a másoknak fény és pompától ragyogó termek egész sora kínálja tágra nyílt ajtait.

Hanem míg itt a szerény szobácskákban boldog vidámsággal ölelő karok fonódnak nyaka köré a várva vártnak, s a környezet szerénységét kipótolják a béke, kölcsönös becsülés és a szeretet melege, addig ott az illatos, fényes termekben dermesztően huzódik át a viszály, a közömbösség, sőt nem ritkán a gyűlölet és megvetés fagyos lehellete.

És ez az, a mi az egyik otthont oly csábítóvá teszi, míg a másiktól úgy elijeszt.

Mert mint a világító torony fénye, úgy kísér boldog otthonod képe az élet legveszélyesebb örvényein is keresztül, ez az a sugár, mely a távolból is biztatva, bátorítva int feléd; ez az a kikötő, hol mindig biztos

révpartra találsz. Ez az a hely, hol mindig várnak reád, hol mindig örömmel fogadnak.

S ha az egész világ ellened fordulna, megőrzi lelkedet a kétségbeeséstől az a gondolat, hogy van egy hely a nagy világban, hol szenvedéseidet megértik s megosztják veled van egy kebel, mely szeretettel ölel magához még akkor is, ha netán tévedtél volna.

Ez az a hely, honnan segédkezve nyulik feléd egy kéz, hogy az elveszett ösvényre visszatérhess. S ez a gyengéd, de támasznak erős kéz, szeliden fogja izzó homlokodról a fájdalom redőit elsimitani s kárpótolni vagy legalább vigasztalni fog minden szenvedésedért.

S ha van valami, a mi életed legszebb perczeinek édességét még fokozhatja, úgy az bizonyára ama tudat, hogy otthonodban, boldogságnak őszinte, önzetlen részesei várnak reád.

T Á R C Z A.

Négy év után.

— Kuszált gondolatok —

Csendes, holdvilágos est van; fenn a tiszta kék égbolton a csillagok milliárdjai rezegtetik halvány fényüket; kertre nyíló ablakom alatt, egy közeli bokorban madárka kesereg; talán elveszett párja után bänkődik, talán ő is azt siratja, akiért az én könnyeim hullanak.

Ki nyitom ablakomat, s forró lázas homlokomat kezemben tartva — az éjszakába bámulok. Mely, siri csend körül; mohó vággyal szívom a tavasz balzsamos lehelletét, melyet a szelid zephyr röpke szárnya hoz el hozzám; s annak a kis madárnak bús dala megrezegteti bánatos szívemnek hurjait. Ugy szeretnék sirni, hiszen ha jól kisírta magát a hányt-vetett szív, lecsünderül a fájdalom. Hasztalan! a könnyek kiapadtak s tovább kinez itt balfelől valami: mért nem tudok rólad lemondani — lemondani?!

* * *

Egykor... régen... valahol messze, egy csöndes kis falucskában, félre vonulva

a világ s város fénye-zajától, zöld lombok árnya alatt, te tanítád szívemet, hogyan szeressen forrón hiven; hol lágy öledbe hajtva fejemet annyiszor esküdtél sohasem fogsz elfeledni!... Azóta négyszer nyíltak a mezők virágai négyszer jöttek s búcsúztak a dalos madarak; és te — régen elfeledtél, régen árván hagytál. Ezóta szegény beteg szívemben nem tud már a tavasz örömet s boldogságot árasztani. Sebet ütöttél rajta s ki tudja, mikor fog az begyógyulni?!...

Megtört szívvel, remény nélkül bolyongok; üldöz a fájdalom, miért nem bírok. miért nem tudok rólad lemondani — lemondani?!

* * *

Azt hittem, feledni tudlak. Hiszen mi sem könnyebb, mint feledni! Kerültem az embereket; visszavonultam a magányba; csak itt — nem haborgatva senkitől, — reméltem feltalálni nyugalmaimat s feledni azokat a vidáman eltöltött perczeket, melyek hozzád kötnek: kitörülni szívemből azt az édes emléket, melyről nem vagyok képes szabadulni; kizárni bús szívemből mindent, de mindent, a mi reád emlékeztet; megsemmisíteni azt a szerelmet, mely csak érted lobogott, s kioltani örökre, hogy még hamva se maradjon.

De mi haszna? e szív, melyen a fájó emlékeknek anuyi sebe vérzik, csak érted fog dobogni, míg az élet utolsó verése meg nem szűnt polusaiban! Tőled messze, távol a magányban is hiába akartam rólad lemondani, hiába akartalak felejteni!

* * *

Itt sem találva fel nyugalmaimat: az emberek társaságában iparkodtam szórakozást keresni, azon reményben, hogy a baráti körben, pohár csengés közt előzhetem emlékedet. Csak minél gyorsabban teljenek a napok, anélkül, hogy reád gondolkodjak; ez volt előttem a cél: nem törődve azzal, milyen az út, a mely addig elvezet. Csakhogy ezen reményem is megcsalt. Hogy is ne! hiszen a sors úgy akarta, hogy — találkozunk.

Ilyenkor nem akartalak észrevenni; másnak udvaroltam és mást szórakoztattam — pedig nekem lett volna szükségem mulattatóra! — de szemeim mindig téged követtek; s hogyan irjam le azt az érzést, mely mint villám cikázta át szívemet, midőn valaki melléd ült s veled beszélgett? Ugy tettem, mintha észre sem vennem semmit, de midőn szemeink találkoztak, abból a lázas tekintetből megérttem, hogy látsz s tudsz mindent.

Menekültem a helyről is; kergetett a

Mert a világban, bár homlokodra a dicsőség legfényesebb koszoruját fonják is, bár az egész tömeg lelkesedve ujjongjon feléd, még is, legalább a szívek mélyére rejtve, sok irigység és harag, vagy csupán önzés szülte szeretet táplálattal irántad.

S meglehetsz győződve, hogy hánétán a forgandó szerencse kerekeseperné fejedről koszorúdat, ugyan azok közül, kik legjobban ünnepelek nem egy fog fölötted gonykaczejjal pálczát törni.

Azért jó- vagy balsorsban, légy hű otthonodhoz, halmozd ott összeszived szeretetének legillatosabb, legbecsesebb virágait, mert csak is ott fogod azokat még virulóbban megtalálni, ha megnyugodni otthonodba térsz.

H I R E K.

— **Mint részvétellel értesültünk Pól Dani városunk főjegyzője** f. hó 16-án, amint veje Czinkoczky Márton alberti lelkész látogatására utazott hirtelen rosszul lett. A gyengélkedő főjegyzőt szélhűtés érte. Dr. Mikolay István a főjegyző veje távirati uton hivatott el a beteghez. Lapunk zártáig semmi újabbról nem értesültünk a beteg állapotára vonatkozólag.

— **Képviselési közgyűlés.** Márczius hó 13-án a helybeli társulati ovoda átvétele

és 3 új ovoda-alapítása tárgyában képviselési közgyűlés fog tartatni.

— **Kimutatás.** Az 1893 évi febr. hó 11-én a szarvasi önk. tűzoltó egyesület pénztára javára rendezett táncmulatság alkalmával befolyt összegekről. Beléptidijakból befolyt 264.50 felülfizetések 207.80 összes 472.30. *Felülfizetők névszerinti felsorolása.* Grf. Bolza Antal, 50. frt Grf. Bolza Géza 40 frt. Grf. Bolza Pál, 12 frt, Dr. Lengyel Sándor, Perczel János 5—5 frt, Haraszti Oszkár, Dr. Fuksz Ede, Szirmay L. Árpád, Medveczky József, Pohl Dani 4—4 frtot, Mázor Elemér, Dancs Béla, Dr. Szemző Gyula 3—3 frtot, Dr. Salacz Oszkár, Sterbecz Gábor, Lusztig Miksa, Haviár Dani, Dr. Haviár Gyula, N. N., N. N., Ponyiczky Máté, Blaskó István 2—2 frtot, Adámi János, Bárány Béla, Kollár Lajos, Gólián István 1.50—150 kr. Kártya társaságtól 1.50 kr., Deutschenschmiedt János, Sárosy Soma, Bogdán János, Gyurik Pál, Tájber Gusztáv, Véber József, Meitner Salamon, Scheiner Jakab, Silberstein Fülöp, Tanczer Albert, id. Mikolai János, Grósz Lambert, Bakay Géza, Nagy Sándor, Boros Pál, Schönfeld Mihály, Volf Gyula, Grósz Mór, Szikics Antal, Benka Gyula, Szemeti Géza, Kresmárik János, Bácskay Izidor, Gólián Soma, Fabriczi Soma, Reif Ferencz, Roszjarovicz János, Kuch Tóbiás, Pam József, Réthy Sándor 1—1 frtot Doles N., Simon János, Veinberger Miksa, Ungár János, Hajas István, Zelenák János, Simkovits István, Robitsek Samu, Pollák Béla, Sal Károly, Nemtusák Flóris, Pohl Gyula, Sziráczy Gyula, ifj. Pól Károly, Tóth István gyoma, Szabó Gábor 50—50 kr., Elefant János, Molitórisz Lajos 60—90 kr., Melis Mátyás, Szrnka György 40—40 ür., Zsuráff Sándor 20 kr., Nagy Sándor G. 25 kr., Szarka Emilia 20 kr. Összesen: 207 frt 80 kr. Ezenkívül Wigner Lajos és Scheiner József egy-egy mázsa fát, Bárány Béla ur 2 frnyi bolti cik-

ket adományoztak, Laukó Soma az összes ács munkát s Landisz György ur 30 drb pokróczot használatra díjtalanul sziveskedtek átengedni; ugy ezeu — mint fentebb felsorolt tisztelt felülfizelő uraknak nemes lelküségéért ez uton mond hálás köszönetet az ö. t. e. *bülszervezősége.* *Mayer Frigyes* pénztárnok s. k. *Roszjarovicz János* ellenőr s. k.

— **A városnál üresedésben levő kat. nyilvántartói állásra** eddigelé Kelendy Géza és Fischer Mór okleveles jegyzők folyamodtak.

— **Katonai lóvásár.** A hadsereg lószükségletének fedezése végett Szarvason f. évi márczius 14-én Csabán 16-án és Orosházán 29-én, katonai lóvásár fog tartatni. Alkalmas minden szilárd testalkatú, jó mozgást és kitartást ígérő, tulságos használat által még el nem rontott s a katonai használatot gátló hibával nem bíró 4 egész 7 éves és legalább 158 centimeter magas ló. A megvett lovak azonnal a helyszínen készpénzben kifizettetnek.

— **Ház szentelést rendezett Kondoroson** Nagy Sándor baromfi kereskedő, kinek ott szép új háza van. Összehívta Kondoros ur népet s vele jöttek szarvasi jóbarátai és megtelt a 4 szobás ujház vendéggel. De jó kedvvel is teljes volt a ház. Adúsan terített asztalok jó étvágyú közönséggel lettek körül véve, hanem hát több volt ott a jóféle, mint a mennyit elköltöttek volna! Vacsora után a Pepi zenekara tánczra hívta a vendég sereget s járták is vigan virradtig. Ha az elmondott sok felköszöntő beteljesül, akkor az új ház boldog lakókat foglaland magában Kívánjuk hogy ugy legyen.

— **Felhívás.** A szarvasi iparos ifjuság *Önképző-köre* folyó hó 19-én az az ma vasárnap délután 5 órakor tartja alakuló

kín, a szenvedés; rohantam közelebből az emberek közé, kik majd jobbról majd, balról löktek egy nagyot rajtam; ... s midőnföltekinték, abban az utcában találtam magamat, a hol — ti laktok. S ámbár jól tudom, hogy tiltva van, hogy szeresselek, mégsem tudlak, mégsem birlak felejteni — felejteni!

Hogyha néha szép nyári alkonyon ott bolyongsz a vén hársfasor alatt — hol egykor én bolyongtam veled, a bokrokról illatos virágokat szedve, s megpihensz azon a kis padon, hol annyi boldog órát töltötél velem: Gondolsz-e rám? Fölkeres-e egy-egy gondolatod ilyenkor engemet? Jutnak-e eszedbe azok a boldog esték, midőn a kis padon gyöngéd erőszakkal magamhoz ölelelek s mélyen tokintettem mélylüzü szép nagy szemeidbe: kezemben tartám szép kis kacsódat s reszkető ajkam mohó vágygyl szivta édes, biborajkadról a mézharomatot s te bizalommal simultál keblemhez s enyelegve suttogtál szerelemről, boldogságról?! Emlékezel-e mindezekre?!... Dehogym emlékezel, hiszen a mit a nők ma éreznek, azt holnap már — elfeledik. Asszony vagy s ez kiment; igaza volt a nagy költőnek: »délbáb volt a hűséged!«

Te boldog vagy helyettem is; én nyomorult koldus lettem; tied az öröm, fény

és pompa; enyém a bán, a szenvedés. te vigadsz, szeded az élet rózsáit; engem megöl a bánat; s bár tudom, hogy érted hervadok el: mégsem bírok rólad lemondani — lemondani!

* * *
Még egyszer szeretnék veled találkozni azon a kis puha gyöppamlagon s melléd simulva — mint egykor — régen — hadd sirnám ki magamat szived felett; s azután — feledhetnéd azt az «ábrándos gyermeket», aki téged még ma is oly örülten szeret.

S ha majd egykor megesehatva, elhagyatva állsz egyedül s mindenki el fog feledni, miként egykor te engemet; jöjj el s keresd föl csendes nyughelyemet; könnyen rá fogsz akadni a bedült, elhagyott sirhalomra; ejts egy könyvet a mohos fejfára, ennyit talán megérdemel az a szív, melynek csak egy vétke volt, hogy kivüled mást nem tudot szeretni s hogy utolsó dobbanásaig nem tudot rólad lemondani — lemondani.

* * *
Vajjon feledjem-e én is a boldog, szép multat, melyből mi sem marad meg számomra már, mint a fájó emlékezet? Hiszen ha feledni tudnék, a sebek már rég begyógyultak volna s nem lenne szívem a bánat tanyája s nem sirtam volna tele párnáimat annyiszor csendes álmatlan éjszakákon.

Emlékedet magammal viszem a sirba itt fog megpihenni s a sok szenvedés után meggyógyulni az én hányt-vetett, bán szívem. Itt, ahol minden vágy, öröm és remény a hideg hantok alá van temetve; hol nincs kínos hervadás, nincs bánat... a néma hantok alatt nincs tiltva a szerelem. Ide vágyódom, bár ott sem tudlak elfeledni — feledni!

* * *
De miért is bolygatom a multat: mi-nek kutatom, mi volt az oka, hogy abból a szép multból nem lesz már többé soha egy még szebb — jövő?!... Többé soha, sohasem!

Nem is tudom már, kettőnk közül, melyik a hibás — — — talán te, talán én: lehet, hogy minaketten! Akármelyik, már most nagyon mindegy! Utunk kétfelé vált; te rózsákon haladsz, én töviseken járok. Te régen elfeledtél, én még mindig epedek utánad...

Beteszem az ablakot az íróasztalomhoz ülve, mély gondolatokba merülök... s midőn a felkelő napnak aranyos sugarai függönyeimben keresztül törnek, még akkor is úzik — hajtják egymást agyamban a gondolatok: mért nem tudlak elfeledni, — mért nem tudok rólad lemondani?!...

P. Gy.

közgyűlését Sápsszky János bognár ur há-
zánál. Felhivatik az iparos ifjuság ott mi-
nél tömegesebben megjelenni.

— Meghívó. A szarvasi ipartestület
elnöksége meghívja az ipartestület tagjait
a f. hó 19-én azaz ma vasárnap délután 3
órákor a »Bárány« vendéglő nagytermében
tartandó rendkívüli közgyűlésre, az ipar-
testületi betegsegélyző pénztári közgyűlésbe
kiküldendő megfelelő számú képviselő meg-
választása végett. Kelt Szarváson 1893. febr.
hó Opauszky István ipartestületi elnök s. k.
Osztrólszky János ipartestületi jegyző s. k.

— Rendőri hir. Ócsüdi tanyai lakos
Noszsvagy István kárára f. hó 12-én este,
tanya kamra ajtaja betörése után 3 mtsza
búzáat elloptak, a tettest a helybeli m. kir.
csendőrségnek sikerült Mészáros Ferencz
közeli tanfiaszomszéd szabadságolt honvéd
huszár katona személyében elfedni, és le-
tartóztatni s a helyi m. kir. bírószághoz at-
adni ugyanemlé a megejtett házimotozás
alkalmával több drb. kincstári lószerszámot
ruha darabokat találtak.

— Roncsolótoroklob Ujabb megbete-
gedések Töröcsik István (1033.) második
eset.) Bednár Ilka (647.) Beteglétszám 5.

— Mének. A városunkhoz beosztott
6. darab mén f. hó 17-én megérkezett.

— Képviselő választás volt Kondor-
ros községében febr. 15-én, hol pótválasz-
tás lett elrendelve. Választatott két rendes
tag: Dispiter Janos és Demcsak Janos és
8 póttag: Novák Lajos, Becskereki, Kunos,
Pukanszky, Filó, Dávid János és Valastyan
János.

— Szendy hangversenye, Szendy Ár-
pád zongoraművész e hónap 20-án esti fel-
8 órákor hangversenyt ad Budapesten a
vigadó kistermében, Herzfeld Viktor és Pop-
per Dávid közreműködésével. A műsor a
következő:

— 1. Beethoven. Zongorahármas az

97, b-dur, előadják Szendy, Herzfeld és
Popper tanárok. — 2. a) Aach. Fantasie
chromatique. b.) Mendelssohn. Variations
sé-Geuses. — 3. a) Liszt. Tanulmány F-moll.
b.) Taussig. Tanulmány Fis-dur. c) Schu-
mann. Romance Fis-dur. d) Rubinstein. 4.
Barcarolle G-dur. e) Chopin. Nokturne riis
dur. f) Liszt. Lukretia-ábránd.

— Árviznemzeti színházban. A nem-
zeti színházat f. hó 17-én valóságos árviz-
veszély fenyegette. A gőzfűtés alkalmával
elhasznált melegvíz ugyanis, a kutat, mely-
be elvezetik, anyira megtöltötte, hogy a
csatornán nem folythattott át. A mindin-
kább felgyülemlett víz végre áttörte a ta-
lajt s előntötte a színház udvarát. A men-
tési munkálatokhoz rögtön hozzáláttak, de
mindedig nem fejezték be a szivattyúzás.

— Borzasztó katasztrófa. Tánczmu-
latsággal ünnepelte meg a németberegri nép-
farsang végett. Éjfél tájban épp mikor leg-
jobb hangulatban táncolt az ifjuság La-
diszlav János korcsmajában, egyszerre óri-
ási zaj keletkezett s a következő pillanat-
ban az egész terem füsttel és gázzal telt
meg. A táncz helyiségben elhelyezett pet-
róleumhordó felrobbant, a felesapó lángok
olyan gyorsan terjedtek, hogy a három aj-
tón és az ablakon át is alig menekülhettek
a mulatók. Eddig 17 ember holttestére
akadtak. A korcsmáros Ladiszlav Janos
csodálatos módon megmenekült. A petró-
leumos hordó valószínűleg egy gondtalan-
ul eldobott gyufától fogott tüzet. A mu-
latók közül húszan kisebb-nagyobb égési
sebekkel menekültek el. Gyász és szomorú-
ság van a faluban, siratják a szerencsét-
leneket, kik meghaltak és keresik a töb-
bieket, kik még a romok alatt fekszenek.
A füstölő gerendák és az üszkös korcs-
máfalak közt egész családok égtek hamuvá
s csak kevesen voltak, a kik a lángok kö-
zül menekülhettek.

CSARNOK.

A táplálkozásról.

(Folytatás és vége)

Mert csak a jól emészthető táplálék-
ból vonlatja ki a gyomor és használhatja
fel a test a tápláló anyagokat végcéljaira:
a szervek ujjaképzésére és a melegképzés-
re, vagyis erőképzésre. Azért hussal, tej-
jel, tojással, vajjal, sajttal, melyekben ke-
vés az emészthetetlen anyag, jobban táplál-
kozik az ember, mint a növényi élelmi
szerekkel: zöldséggel, burgonyával stb. me-
lyekben sok az emészthetetlen és aránylag
kevés a tápláló anyag.

A szegényebb nép élelmezése azért
fölte hátrányos nemcsak nálunk, hanem
mindenütt, mert nagyrészt növényi élede-
lél táplálkozik, burgonyával, káposztával,
ugorkával, zöldséggel és hagymával, kuko-
riczakonyérral stb. és ezen csekély tápér-
lékkel biró élelmiszerből nagy mennyiséget
fogyaszt, ellenben húst csak hébe-korba
nagy ünnepnapokon. Sőt a jól táplálkozási
módot nem is nehezen nélkülözik, mint
ezt az életviszonyok kedvező változásánál,
a szegény vidékről jövő eselédsegnél ta-
pasztaljuk, mely a húsétel jobb viszonyai-
hoz az uri házakban nehezen szokik. Ez
onnét van, mert gyomruk a hazai élede-
lél nagy tömegéhez szokva, a tápláló húsétel-
nek kisebb mennyiséget keveslik, jóllakott-
ság érzetét nem lelik s e miatt urnőjüket
rossz hirbe hozzák; azt mondják, hogy nem
kapnak eleget enni. Ilyen esetben tekin-
tetlen kell lenni a táplálék fölvétele szük-
ségességének nagy mennyiségére is, mert
csak a nagyobb tömeg idézi elő a jólla-
kottság érzetét; azért ilyen eselédeknek
eleinte a kedvelt hazai, habár olesó koszt-
junkból egy-egy tál ételt kell adni, míg
az új, jobb kosztanak ízét veszik és a hon-
vágy, mely elég gyakran inkább a gyo-
morból, semmint a szivból ered, elmulki.

Marianna.

— Beszély —

Hangos riadástól zeng az erdő.

Ott, hol kevéssel előbb a néma csen-
det csak a szellő rejtelmes susogása sza-
tította meg, ahol a holdnak csak vékony
ugara talált utat a sűrű lombok között,
most lovak nyerítése, s fáklyák fénye ijesz-
teli az oduba bujt szárnyasokat.

A hatalmas Rozdovilli György meg-
anta azt, hogy Gligor Jova elszedi előle a
legjobb prédat, összeszedte martalóczait,
előjött sziklavarából a félelmes oroszán s
megesküdött kardjára, hogy a kettejük kö-
zül csak egy maradt életben.

Véres alakok hevernek a fák tövében,
Gligor csapatja olvad, miként a hó a nap
hevében, akit Rozdovilli kardja életben hagy,
azt a félelem vezet az ellenhez.

Egyedül szágult Gligor tajtékzó lován,
kedvese ölben van, vállaira hajtva szőke
fejét, már már sikerül menekülniök, midőn
egy mély örvény állta útjokat, a férfi le-
szállt lováról, kedvesét is leemelte s úgy
várta üldözöit.

Szép volt a leány. Termete karcsu,

arany haja bokáig ér, szemei mint csilla-
gos égben a tengerszem. . .

Nyugodan borult vőlegénye vállára,
gömbölyü karjaival átfonta nyakát, báto-
ritólag nézve fel szemei közé, várta a halált.

Midőn az ellenség meglátta őket,
üvöltve mint a veszett farkasok, rohant
rájuk.

Gligor Jova tehetetlen haragjában
megrázta büszke fejét, még egyszer meg-
esókolá menyasszonyának halvány homlo-
kát s a mélységbe dobta magát.

Ebben a perczen érkezett meg Roz-
dovilli, kezében kard és fáklya, szemében
bosszu lángolt. Ledobta a fáklyát a mély-
ségbe, ez sziklaról sziklára, bokorról bo-
korra hullott alá, a szikrák mintha szár-
nyas daemónok lettek volna, úgy repked-
tek ide s tova, némelyik leült valami re-
pedésbe, vagy a bokrok közé, onnét csil-
logott sokáig.

Végre leért a fáklya, egyszerre mintha
a pokol minden anyaga tűzcséppé vált
volna, úgy csapkodott fel a láng, megsok-
szorosítva a habzó víztömegtől, amelyen
egy fekete árny volt látható. Aztán elkezd-
ett sisteregni, olyan keservesen, olyan fá-
jón; talán a tőz-angyalok jajgatása volt.

Rozdovilli mosolyogva szemlélte művét.

Némán, mozdulatlan állott szemközt
vele a leány, bámulva nézett a mélységbe,
ugy el tudta nézni azokat a kis villogó
pontokat, melyek a repedésbe bujtak, ugy
tudta sajnálni, ha néha, néha egy végső
lobbanással elaludt valamelyik, mikor az-
tán az utolsó is kialudt, az ő szivében
gyulladt meg egy szikra, amely kiült sze-
mébe, ott fénylet ragyogón, félelmes vil-
logással.

— Te mehetsz! fordult a leányhoz
Rozdovilli. Kardom nem szomjaz hitvány
női vért!

* * *

Vágtatva halad a sötét éjben Rozdo-
villi Alcidor, a villám csak néha világítja
meg az utat. Hosszu idő után, mely örök,
kévalóságnak tünt fel előtte, leszált
lováról és azt egy fához kötötte, ma-
ga pedig az épület balszárnya felé
vette útját és jól ösmerhetto az utat, mert
habozás nélkül zörgette meg az utolsó
ablakot.

Kis vártatva megnyílt az ablak, az
ifjú szenvedélyesen szoritotta szivéhez az
kinyuló kis kezeket, mikor aztán egészen
kihajolt az alak, forrón ölelte át karcsu
derekát.

(Vége köv.)

Ellenkezően áll az étkezés ügye a jómódu osztály egyéneinél. Ezek megint kiválóan állati tápszerekkel, hússal, tejjel, tojással, stb. élnek, főzeléket alig, ha igen, csak kóstolgotóra esznek, úgy hogy hus-
 étkek mellett gyümölcs-, süteményfélékből s egyéb nyalánságokból áll az ebédnek menüje.

Ha látjuk a szegény embernek asztalát, melyre majdnem minden nap egy és ugyanazon táplálék kerül és a dús gazdag gourmandnak legválogatottabb étkekkel terített asztalát, bámulatra ragad emésztő rendszerünk ama csodálatos képessége, mely a legkülönbözőbb étkekből elvégre ugyanazon tápanyagokat kivonni képes melyek ugyan a koldus mint a fejedelem élete, egészsége fenntartására szolgálnak. A testnek e képességét azonban nem szabad huzamosabb időn át nehéz próbára tenni, mert az étel egyformaságát hamar megunja az ember, Sem növényi élelmiszereket, mint a vegetáriánus, sem állati tápszereket, hússal, tojással, kizárólagosan ne táplálkozunk. Sőt ha semmi másra, csak húsételre volnánk kárhóztatva, mint ezt némely túlzó anya gyengédségében gyermekével teszi — daczára a hús nagy tápértékének, éhen halnánk; mert a hús nem adja meg a testnek mindazon tápanyagokat, melyekre szüksége van és melyeket mint a zsír-, keményítő-, cukoranyagokat és a tápsókat, csak a főzelék, gyümölcsfélék, egyáltalában a növényi élelmiszerek tartalmaznak. Ez okból az úgynevezett vegyes táplálkozás legcélszerűbb vagyis az olyantáplálkozás, mely vegyesen, azaz állati és növényi élelmi szert: húst, tészta-
 neműt, tojást, főzeléket, tejet, [vaját, stb. kellő megválogatásban és felváltva a testnek szolgáltat.

A táplálkozásban a legnagyobb befolyással bír az ember egészségére «a mértékletesség.» Nem hiába már bölcs Sokrates mondja: »A mértékletlenség az evésben és ivásban a legtöbb betegséget okozza és oly államban, hol a mértékletlenség uralkodik, csak az ügyvédek és orvosok bódéi telvék és ezek művészei virágnak.» És ma is tapasztaljuk, hogy a mértékletlenség vétkezései polgártársaink ezreit a gyógyfürdőkbe készíti, nagy pénz- és időbeli áldozatokkal ismét jóvá tenni azt, a mit könnyelműségük, bünhődésük a mértékletesség ellen egészségük megrongálásában eredményezett.

Sajnos, nálunk is van elég olyan, ki pazar asztalára egész gondját és pénzét fordítja, de még több olyan, kinek az ivás szenvedélylyé vált és mértékletlenségükkel egészségüket tönkre teszik. Pedig nincs utálatosabb, nincs megvetendőbb lény e földön, mint a tobzódó, dőzsölő, mint az iszákos ember. Az iszákos ember még az állatnál is mélyebben sülyed, mert az állat mindig a természet parancsszavának engedelmességgel, mértékletlenséget, iszákosságot, dorbézolás nem ismer; ellenben az iszákos az emberi tekintélyt sárba tapossa, szervei elfajulnak, elméje elbarmul, sőt teljes bárgyúságnak, elmezavarnak áldozata lesz. Hogy az ember ilyen szánalmas nyomorékká ne legyen, hal gasson mindig természet intő szózatára, melyet az éh és szomj, különösen az »elég« re, melyet a jóllakottság benne hangoztat. Ilyképen

egészségének és értelmének teljes élvezetében marad, érzékeit és azok vágyait féken tartani és szenvedélyeit uralni fogja. Csak a mértékletes, a józan eszű ember emelkedhetik az erkölcsiség, a szellemiség azon magaslatára és elérheti ama függetlenséget, kivívhatja azon szabadságot, melyet a természet az észszel áldott ember legfensé-
 gebb feladatául kitűzött.

Habár a mértékletességnek aranyhalmát élénken hangoztattam, azért fukarkodni sem kell. Kiválóan a munkás osztálynak nem szabad az étkezés dolgában fukarkodni; kell, hogy úgy táplálkozzék, mint ezt nehéz munkája megkívánja. Ha élelmezésében fukarkodik, akkor megsínyli a test, a hiányzó tápanyagokat saját testének szöveteiből veszi, tehát fölemésztí önmagát; egészségét, erejét a pénzvágnak áldozza fel. De el sem éri célját, mert az elégtelen táplálék munkaképességét csökkenti, azáltal pedig keresete kevebb lesz és ha hónapokig tart a hiányos táplálkozás, nem maradhat el ennek káros következménye a munkás egészségére és családjának életére. A munkás még inkább ügyeljen a táplálkozás szabályaira, mint más ember. Eledele tápláló legyen, kellőleg jól lakják, legyen elegendő húseledele is, hanem akar saját testének anyagából élni ha nem akarja életének éveit megrövidíteni. A táplálkozást illetőleg a munkaosztálynak jelszava legyen: »Ki jól dolgozik, jól és étkezzék.»

De nem mindig és mindenütt a helyzet a munkásosztályra nézve oly kedvező, hogy elegendő mennyiségű és minőségű élelmi szert beszerezhessen; épen úgy a szegény, inséges nép is képtelen a nélkülözhetetlen táplálékot, mindennapi kenyerét, keresni és a hús a szegények asztalán vajmi ritka jeleuség.

A felebaráti szeretetnek, melyet művelt századunk oly büszkén hirdet, itt tágas tere nyílik ígéreteit beváltani. A munkásosztálynak és az inséges népnek élelmezésére fordítsa csengő szavainak aranyát és a szociális kérdés, a fin-de-siècle e réme, mely csak is az éhező gyomorban honol, el fog némulni. Népkönyhákat, melegedő theaszobákat az éhezőknek, a hidegtől didergőknek! Sok sanyaruságnak, nyomornak melynek a rossz elégtelen táplálkozás, a hideg az okozója eleje véletnek és a társadalomra áldásos működésének hatásai el nem maradnának. Ha már nem mindenütt oly nagy könyörülettel és áldozatkészséggel működő »nőgyuletek« vegyék kezekbe az ügyet, a nőgyuletek, melyeknek a jótéteményezés nemes hivatásuk körébe tartozik.

Mezői piac.

Szarvas, 1893. február 17-én
 Buza legjobb 7.30. közepszerű 7.10
 Árpa, legjobb 4.40 Zab, legjobb 5. frt Kukuricza 4.40. Széna 3.30. Szalma 1.—. Kőszén 1.20. Marhahús —.56 és —.48. Juhhús —.32 Sertéshús —.46. Szalonna —.50. Disznózsír 5.4. Napszám árak. Egykét lovas napszám fr Férfi átt's '30. E' 's n' kül 40 kr. Nő ellátással 20 kr. Ellátás nélkül 30 kr. Gyermek e á ssa 15 r. El t s nél kül 20.

Szerkesztői üzenetek.

Palika meghalt. Nem közölhető.
 Sz. Z. F. Várjuk az ig' tárczát. A másikról levélben.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr.

7401. v. 7413. v.
 Szarvas indul: 9:34 d. e. 1:46 d. u.
 Mező-Túr ér: 10:20 > 2:32 >

Mezőtúr-Szarvas.

7412. v. 7402. v.
 Mező-Túr indul: 12:36 d. u. 5:10 d. u.
 Szarvas ér: 1:22 > 5:56 >

Arad-Budapest.

601. gy. 603. sz. 605. sz
 Arad ind: 8:20 d. e. 11:18 d. e. 9:05 este
 Csaba ér: 9:20 > 12:50 > 10:50 >
 > ind: 9:25 > 1:15 d. u. 11:05 éjjel
 Mező-Túr ér: 10:29 > 2:42 d. u. 12:49 >
 > ind: 10:30 > 2:50 > 12:53 >
 Szolnok ér: 11:15 > 4:04 > 2:06 >
 > ind: 11:46 > 4:15 > 2:21 >
 Budapest ér: 1:50 d. u. 7:25 este 5:50 regge
 Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz
 Budapest ind: 1:55 d. u. 8:10 d. e. 9:30 ese
 Szolnok ér: 3:53 > 11:04 > 12:35 éjje
 Mező-Túr ér: 4:47 > 12:17 d. u. 2:06 >
 > ind: 4:48 > 12:24 > 2:09 >
 Csaba ér: 5:52 > 1:48 > 3:33 >
 > ind: 5:57 > 2:13 > 3:53 >
 Arad ér: 6:57 ese 3:45 > 4:52 reggel

Felelős szerkesztő Miháfi József
 Laptulajdonosok
 Sápisky János és Miháfi József

Apró hirdetések.

„Ibolya és Árvácska„ valamint „Barna“ jelzés alatt levél van posterestante kívánt helyeken.

Házassági ajánlat. Két intelligens szarvasi fiatalember házasodni ohajt. Feltételek 16—28 életkor, némi vagy, csinos külső és háziasság. Külön feltételek: az egyik fiatalember csak szőket, a másik csak barnát ohajt feleségül. Ajánlatok lovagias titoktartás kötelezettsége mellett, »Szőke« vagy »Barna« jellige alatt Szarvas poste — restante küldendők. Közvetítők kizáratnak. Jelen hirdetés többször nem jelenik meg!

Recbg!

Avadeli symad beret dego.

Alci.

HÁZ-ELADÁS.

Gaál János lakatos csizmadiai utca 561—számu háza szabadkézből eladó Vevő a tulajdonossal értekezhet.